

Francesc Campaña i Oliván

En Francesc durant el servei militar a la brigada de paracaigudistes (Foto: arxiu familiar)

Medalla de la ciutat a **Francesc Campaña i Oliván**
Granollers, 1941-2024
Policia local de Granollers

Es distingeix Francesc Campaña i Oliván, a títol pòstum, per la seva llarga trajectòria al servei de la ciutat en les diverses responsabilitats que va exercir en el cos de la Policia Local, com també des de les diverses entitats amb les quals va col·laborar.

Francesc Campaña va servir com a policia local de Granollers durant 40 anys, entre el 1966 i el 2006. Va ser-ne el cap durant 21 anys, entre el 1979 i el 2000.

En el decurs de la seva dilatada trajectòria, va viure en primera persona períodes molt rellevants en la història de la ciutat, com la Transició i la constitució del primer Ajuntament democràtic, amb els conseqüents canvis també en el cos de la Policia Local. També va estar implicat en grans esdeveniments, com els Jocs Olímpics del 1992 o la Mitja Marató, i en la gestió de grans accidents com el del tren a les Franqueses el 1979.

Va estar al capdavant de diversos projectes, com el desplegament de la policia de proximitat; primer, amb agents a peu i en moto, i posteriorment amb l'acompanyament de la unitat canina. També va impulsar altres iniciatives, com l'educació vial escolar o la coordinació de les policies locals de la comarca.

El 2017 Francesc Campaña va batejar el quilòmetre 11 de La Mitja, en reconeixement al suport que sempre va oferir a aquesta prova esportiva. Hi va participar des del començament, primer com a agent i cap de la Policia Local de Granollers i, des de 2006 –quan es va jubilar– com a voluntari.

El 19 de juny del 2006 va rebre la medalla al mèrit policial del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Tres generacions de policies: Campaña Oliván, Campaña Rama i Campaña Bertolín (Foto: arxiu familiar)

Francesc Campaña i Oliván va dedicar la seva vida al servei públic, des de la Policial Local de Granollers, exercint les seves funcions amb professionalitat i posant per davant el diàleg enfront del conflicte. Nascut el 1941 al carrer de Corró, 218, de Granollers, Campaña va viure una infància marcada per les dificultats de la postguerra i la separació dels seus pares: Francisco, originari de Villanueva de Algaidas (Màlaga), policia de professió, i Carmen, de Saragossa, que treballava com a teixidora. Tenia un germà més petit, el Fernando.

Va cursar els estudis inicials a l'escola Pereanton i a l'Escola Pia de Granollers, abans de continuar-los a Barcelona, on va passar part de la seva joventut.

Des dels primers anys, la seva vida va estar lligada a la feina i a la responsabilitat de portar diners a casa. Amb 14 anys, es va incorporar a treballar primer com a aprenent d'impresor a Barcelona i després com a oficial de segona, en una altra impremta. Era l'ofici al qual es volia dedicar. Posteriorment, va decidir marxar com a voluntari a fer el servei militar a la brigada de paracaigudistes. Va passar per l'escola de paracaigudistes d'Alcantarilla (Múrcia), en acabat per Alcalá de Henares (Madrid) i d'allà al Sàhara, on durant 15 mesos va tenir la missió de protegir combois de l'exèrcit espanyol. En aquells dos anys fora de casa, que li van permetre viatjar, una de les seves aficions, va saltar 26 vegades en paracaigudes.

Francesc Campaña va tornar a Granollers, per quedar-s'hi definitivament i casar-se amb Anna M. Bertolín el primer dia de l'any 1966. Van formar una família amb dos fills, la Marta i el Francesc. Malauradament, el seu fill Francesc, que era policia local a la Garriga, va morir el 1996, un fet que va marcar profundament la família.

El 6 de març del 1966, Francesc Campaña va ingressar al cos de la Policia Local de Granollers, seguint els passos del seu pare, que n'era el cap aleshores i amb qui tenia discrepàncies ideològiques. Durant els primers temps com a agent feia el torn de matí, mentre que a la tarda treballava a la Impremta Busquets. En aquell moment, la Guàrdia Urbana vivia una remodelació promoguda pel darrer alcalde franquista, Francesc Llobet, que va incorporar

En Francesc va viure totes les edicions de la Mitja Marató des de 1987 (Foto: Ramon Ferrandis / *El 9 Nou*)

12 nous agents joves de policia, entre els quals Campaña. A més, el cos de serenos municipals es va integrar a la Guàrdia Urbana, de manera que hi van sumar una vintena de membres que tenien la caserna al carrer Santa Apol·lònia. La feina no es circumscribia a Granollers, sinó que també es prestava vigilància a Canovelles, la Roca del Vallès, Lliçà o Montmeló, que no disposaven encara del servei de policia municipal.

Durant la seva trajectòria professional, en la qual va superar cinc oposicions fins a ser el màxim responsable de la Policia Local, Campaña va destacar per la seva capacitat de gestió en moments decisius. Els anys 70 van ser especialment intensos, amb diverses mobilitzacions ciutadanes antifranyquistes i reivindicacions veïnals. Durant la Marxa de la Llibertat del 1976, Campaña va donar ordres a la Policia Local de no intervenir perquè es tractava d'una manifestació pacífica i va intercedir davant la Guàrdia Civil per aconseguir alliberar alguns conciutadans detinguts.

D'igual forma, Campaña, amb el seu tarannà dialogant i una gran habilitat per mantenir la calma, va facilitar que la manifestació de 700 treballadors de Roca Umbert contra el tancament de la fàbrica el desembre del 1977 discorregués sense incidents.

El 1979 Rafael Ballús va guanyar les primeres eleccions municipals de la democràcia recuperada i Campaña va posar el seu càrrec a disposició del nou alcalde. Campaña havia assumit la màxima responsabilitat de la Prefectura aquell mateix any com a sergent més antic, substituint el seu pare, que s'havia jubilat. Ballús li va demanar que continués al capdavant de la Policia Local, plaça que va guanyar per oposició el 1980. El nou alcalde va fer una reforma integral del cos, el va modernitzar i el va dotar dels mitjans necessaris, incorporant-hi per primera vegada sis dones agents, un suggeriment fet per Campaña.

En aquells anys 80, la Policia Municipal, que ja sobrepassava els 60 efectius, es va especialitzar per sectors: atestats i violència de gènere, educació viària escolar –Granollers va ser una ciutat pionera en aquests ensenyaments–, trànsit, etc. El cos es va traslladar des de l'Ajuntament a l'edifici de l'avinguda del Parc, 9, on va disposar de millors instal·lacions. A més, es va implantar el servei de policia de proximitat, introduint el patrullatge a peu i en moto, així com la creació del grup K9, que incorporava gossos pastors alemanys ensinistrats.

Quan es va jubilar, Francesc Campaña va rebre la Medalla de bronze amb distintiu blau al mèrit policial concedit per la Generalitat (Foto: Griselda Escrigas / *El 9 Nou*)

Campaña també va impulsar la coordinació entre les policies locals de la comarca, un concepte pioner en aquell moment, que la llei no preveia i que va donar bons resultats.

Un altre episodi dels que no s'obliden en una carrera tan llarga de servei públic va ser l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer del 1981. Malgrat estar hospitalitzat, Campaña va donar ordres clares al sergent Pablo García per tal que la Policia Local es posés a disposició de l'alcalde Ballús com a única autoritat.

Ja en la dècada dels 90, la Policia Municipal, amb Campaña al capdavant, va haver de custodiar l'ambulància que traslladava a la Policlínica del Vallès un dels detinguts de l'atemptat de Vic en què ETA va causar la mort de deu persones fent explotar un cotxe bomba a la caserna de la Guàrdia Civil. Aquella dècada i els inicis del 2000 van ser els anys de plom d'ETA a Catalunya, en què la banda terrorista tenia amenaçats càrrecs polítics i la Policia Local va haver de fer d'escorta de l'alcalde i els regidors.

Els anys 90 també van portar nous reptes, com la gestió de la seguretat durant els Jocs Olímpics del 1992, que es van celebrar al Palau d'Esports, on va discórrer la competició d'handbol. Aquesta fita va requerir una coordinació minuciosa i un esforç extraordinari per garantir que l'esdeveniment transcorregués sense problemes. La Policia Local, sota la supervisió de Campaña, va acompanyar i custodiar autoritats, va assegurar la seguretat exterior i va regular el trànsit al voltant de les instal·lacions. El mateix any, Campaña va jugar un paper clau, conjuntament amb els Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional, durant el ple de la moció de censura del maig del 1992, en què va haver de garantir la seguretat en el moment de la votació del nou alcalde en una sala d'actes plena a vessar i en un ambient escalfat i tens.

Al llarg de la seva carrera, Campaña va treballar per a sis alcaldes diferents: Francesc Llobet, Rafael Ballús, Josep Pujadas, Josep Serratusell, Carme Esplugues i Josep Mayoral. Va mantenir sempre un esperit de col·laboració i respecte amb tots ells.

Amb l'entrada en vigor de la nova llei de les policies locals el 1991, que establia com a requisit un grau universitari per ser cap de la Policia Local, Campaña, que no disposava d'aquesta titulació, va ser nomenat sotscaip del cos, càrrec que va exercir entre els anys 2000 i 2006, quan es va jubilar. Havia fet de cap durant 21 anys i ara passava el relleu a Xavier López Clevillé.

Amb la seva filla Marta, el seu gendre Salvador i els seus nets, Lúdia i Sergi, any 2024 (Foto: arxiu familiar)

La seva trajectòria i el seu tarannà li van valer el reconeixement del Departament d'Interior de la Generalitat, que li va lliurar la medalla de bronze amb distintiu blau al mèrit policial, el 19 de juny del 2006.

A més, Francesc Campaña, compaginant-ho amb la seva feina, va ser president de la International Police Association (IPA) del Vallès Oriental, càrrec amb què va representar una organització amb 260.000 membres de diversos cossos policials de 58 països. Aquest rol li va permetre enfortir els vincles amb policies d'arreu del món fent activitats lúdiques, esportives i solidàries.

Un cop jubilat el 2006, Campaña va continuar tenint una vida activa. Va seguir col·laborant amb la Mitja Marató de Granollers, una prova molt estimada per ell, en què des del 1987 s'ocupava de l'operatiu de seguretat. Després de la jubilació va seguir fent aquesta feina com a voluntari. Per això l'organització li va reconèixer tres dècades de dedicació posant el seu nom al quilòmetre 11 de la prova, l'any 2017.

A més, en Francesc va trobar temps per gaudir de les seves aficions com el cant coral; el casal d'avis del carrer Joan Camps, a tocar d'on vivia; viatjar, pescar i jugar a cartes amb els amics. I, especialment, compartir temps i experiències amb la seva família, amb qui feia una pinya: la seva filla, Marta; el seu gendre, Salvador, i els seus nets, Sergi i Lúcia.

Francesc Campaña va morir el 20 de novembre del 2024 a Granollers, als 83 anys, després d'uns mesos de malaltia. La seva pèrdua va deixar una empremta profunda en la ciutat que el va veure néixer i que va servir amb tanta professionalitat i dedicació. Francesc Campaña no només va ser un referent policial, sinó també una persona entranyable, respectuosa i compromesa amb els valors de proximitat i humanitat que van marcar la seva vida i trajectòria.

"Per als ciutadans, soc una persona oberta, em coneix tothom, he ajudat en tot el que he pogut i no tinc enemics. Crec que he pogut col·laborar a fer un Granollers més habitable i més humà, una ciutat per viure-hi", deia en una entrevista publicada a *Granollers Informa* amb motiu de la seva jubilació. Els qui el vam conèixer i vam tenir l'honor de tractar-lo ho podem corroborar.